

[Elgaard.]

aler eller Materialer af dansk Forarbejdning, der stiller 50 Mill. Kr. til Raadighed til Vejarbejder og 7 Mill. Kr. til Raadighed til Byggevirksomhed.

Jeg kan ikke tænke mig, hverken at den ærede Ordfører eller hans Parti mener, at dette Forslag vil kunne blive ophøjet til Lov. Vi har jo visse Erfaringer vedrørende Muligheden for at afskaffe Arbejdsløsheden gennem saadanne Foranstaltninger. Jeg vil i den Henseende bl. a. minde om, at vi har vel aldrig haft en Periode, hvor der blev sat saa meget ind paa at skaffe Beskæftigelse som i Aarene fra 1919—20 og fremefter til 1925. Der blev der jo paa en lang, lang Række Omraader sat meget ind paa at skaffe de flest mulige Hænder Beskæftigelse, men Erfaringen sagde den Gang klart og tydeligt, at ved offentlige Foranstaltninger alene var det umuligt at afskaffe Arbejdsløsheden indenfor det danske Samfund. Vi har ogsaa Erfaringer af nyere Dato. Vi har Erfaringerne fra 1925—26, hvor der under den socialdemokratiske Regerings Ledelse gennemførtes et lille Lovforslag, der tog Sigte paa det samme, og hvorved der blev sikret Beskæftigelse i en Udstrækning, der svarede til op imod 700 000 Arbejdsdage. Denne Lov omhandlede, saa vidt jeg erindrer, 7 Mill. Kr.s Anvendelse til Laan til Arbejdes Igangsættelse og 1 Mill. Kr.s Anvendelse som Tilskud til danske Materialer. Det vil altsaa sige, at denne Lov har rundt regnet givet Beskæftigelse til ca. 2 000 Mand i et Aar. Deraf kan man ogsaa drage den Slutning, at naar man har arbejdsløse, der tælles i saa store Cifre som dem, vi har nu, vil det være en mere end uoverkommelig Opgave at søge at skaffe disse Beskæftigelse ved Gennemførelsen af et saadant Lovforslag.

Jeg maa vist i denne Forbindelse ogsaa have Lov til lige at nævne, at der under de mange Forhandlinger, der har været ført ogsaa udenfor denne Sal vedrørende Beskæftigelsesproblemet og Arbejdsløsheden, enkelte Gange er kommet Udtalelser frem fra andre politiske Sider om, at de offentlige Foranstaltninger kunde ikke hjælpe os ud af Vanskelighederne. Der er een Ting, vi vedrørende Arbejdsløsheden i Øjeblikket maa indrømme, og det er dette, at naar der er den Stagnation, som der er paa disse Omraader, er det Befolkningens bristende Købeevne, der giver sig Udslag. Jeg tror, man kan sige, at adskilligt af det Arbejde, der

før blev udført af Arbejderne, udføres nu af de paagældende Mennesker selv i det Omfang, de har i deres Magt at udføre det. Jeg behøver bare at nævne et eneste Eksempel derpaa. Man vil kunne faa bekræftet ved utallige Vidnesbyrd fra det virkelige Liv, at naar der f. Eks. er Arbejdsløshed indenfor Malerfaget, indenfor Tapetsererfaget o. s. v., skyldes det bl. a., at adskilligt af den Slags Arbejde besørgeres af Husmoderen eller Husfaderen selv, ganske simpelt fordi de ikke har den økonomiske Evne til at sende Bud efter Haandværkeren, for at han kan udføre det Arbejde; det er ikke, fordi man ikke under Arbejderen at faa Beskæftigelse, men det er, fordi man ikke har Raad til at betale derfor. Jeg kan tage et lignende Billede fra en anden Side af vort Erhvervs- liv. Under de Vanskeligheder, der i Øjeblikket er indenfor det større og det mindre Landbrug, skal det nok vise sig, at Landmanden i mange Tilfælde selv fuser paa forskellige Omraader indenfor Bedriften, som ellers fagmæssigt vilde berøre Sadelmagere, Tømrere o. s. v. Det er alt sammen Udtryk for, at det er den bristende Betalingsevne, som i visse Befolkningsdele omsættes i, at man søger at hjælpe sig selv det mest mulige, selv om Arbejdet ikke gøres saa godt, som det vilde blive udført, hvis det var en uddannet Arbejder, der lavede det. Alle disse Forhold synes jeg man under Behandlingen af et saadant Lovforslag er nødt til at tage med i Betragtning.

Jeg vil gerne endvidere sige dette, at naar den højtærede Indenrigsminister i Gaar i sit Svær til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne stillede sig betænkelig overfor Lovforslagets Gennemførelse, har den højtærede Minister deri sit Partis Tilslutning.

Vedrørende selve Spørgsmaalet om Arbejdets Igangsættelse tror jeg, Stillingen er den, at man i Kommune efter Kommune vil søge at finde det Arbejde frem i denne Vinter, som det er muligt at faa gennemført, at man vil søge i den Udstrækning, som det finansielt og paa anden Maade kan lade sig gøre, at give de flest mulige Beskæftigelse. Men jeg tror ogsaa, at hvad man kan naa i den Henseende, er i nogen Grad begrænset. Vi skal nemlig erindre, at man nu Aar efter Aar har staaet i den Situation at maatte søge at fremskynde saa meget Arbejde som muligt. Jeg vil gerne i Forbindelse med Paragraffen om Vejarbejder minde om, at meget af det Arbejde, der er lettest tilgængeligt og lettest kan udføres, og som